

De biel

Oswald (*Gerold*)

Darm (*Niek*)

Oswald

Darm

Wat is dat?

Darm

Wat nou?

Wat is wat nou weer?

Oswald

Je ziet helemaal grijs vandaag

Als ik naar jou kijk zie ik vlees en botten zonder levenslust

Wat is dat voor biologisch tekort?

Darm

Let nu maar niet op mij

Ik sleep mezelf voort over de eindeloze landweg van het menselijk bestaan

Het gaat niet gemakkelijk, Oswald

'De pelgrimstocht der Mensheid' - 't is een mooi idee

Maar ik heb last van blaren

Van troebel oogwit en melancholie

Oswald

Ik weet het niet, hoor

Maar misschien moeten we samen de deur eens uit?

Gewoon een weekje weg, naar waar de wind ons brengt

Ergens verblijven - op een plek waar we met onze vier ogen de menselijke mechanismen kunnen bestuderen

De mensen

De andere mensen

We moeten ze kennen – we moeten blijven weten dat wij niet zijn zoals zij

Toch?

Nou – wat vind je, Darm

Samen op weg

Samen een all-in trip naar het Schwarzwald?

Naar de woeste oevers van de Rijn - of naar de paarse hei rond Paderborn?

Met een bus? Zo'n rood met crème gelakte autocar? De Harde's Tours?

Darm

Weg
En als je zegt 'weg' dan bedoel je

Oswald

Weg

Darm

Weg
Samen weggaan en dus samen dit hier
Deze plek die onze eerste, onze laatste en onze enige veiligheid is
leeg en onbemenst achterlaten?
Nooit, Oswald
Dat krijg ik nooit voor elkaar
Nooit je basis ontruimen, dat is onze levensstrategie

Oswald

Nou ja
Ik zei toch 'misschien'

Darm

We zijn...

Oswald

Ja.... ja, zeker, broer
Dat is waar
We zijn één keer eerder samen op vakantie geweest

Darm

Wijk aan Zee

Oswald

Het klonk zo aantrekkelijk:
Wijk

Darm

Aan Zee

Oswald

Aan zee moet alles wijken

Darm

Maar het pension
Pension Zeewijk
Daar kwam het leven toch neer op een droevige karikatuur van de
menselijke omgangsvormen

Oswald

Zoals het daar toeging, zo hoort het niet
Het personeel

Darm

Was altijd in het zwart gekleed

Oswald

En in de gangen rook het naar de dood
Wie verbleven er, in al die kamers waarvan nooit een deur geopend
werd?
Was dit een tijdelijke rustplaats voor zwervende gestorvenen?
Bevonden we ons binnen de zoveelste cirkel van een Hollands
vagevuur?

Darm

's Avonds moest je eten, in een eetzaal

Oswald

Dat was daar in Zeewijk de regel

Darm

Monsterlijk grote borden kreeg je voorgezet
Volgeladen met gepureerde, braakselgrauwe of snotgele groente
Omzoomd door stukken gebraden vlees van dieren

Oswald

We hebben geweigerd

Darm

Wij konden dat niet aan, die ziekelijke overvloed

Oswald

En 's nachts, als we niet konden slapen
- In de lichtloze stilte meenden we menigmaal het rammelen te
horen van de onrustige skeletten

En ook het zachte zuchten hoorden we, van al die dode zielen die hier in dit hotel verbleven –

Darm

Als we niet konden slapen, zei je

Oswald

Dan konden we niet slapen
We lagen naast elkaar in onze met strakke lakens bespannen ledikanten

Darm

En we wisten met duistere zekerheid dat het niet goed was geweest om naar Wijk aan Zee te gaan

Oswald

En toen

Darm

Daar

Oswald

Toen, en daar, heb ik jou voor het eerst

Darm

En voor het laatst, tot nu toe

Oswald

Voor het eerst en voor het laatst zien huilen

Darm

Horen huilen
Dat klinkt beter

Oswald

Als smeltende hagelkorrels in het maanlicht
Rolden de zilverwitte tranen over je wang

Darm

't Kwam allemaal door
Die ene

Oswald

Die ene, die enkele
Die tot teleurstelling gedoemde wandeling
Langs de Wijk aan Zeese Zeeboulevard

Darm

Lopen
Waar moeten we heen?
Kijken
Wat valt er te zien?

Oswald

Links van ons de huizen
Achter ieder van die blinde gevels wordt het leven gevangen
gehouden

Darm

En rechts de grijze zee, die ons wenkt met zijn verleidelijke golven

Oswald

‘Kom hier... Jongens... Jullie zijn moe en ik ben de rust... Hier in
mijn schoot is het donker en koud
Dompel je onder en weet dat je voor altijd bevrijd bent van hoop en
verlangen, van teleurstelling en bitterheid
Ik ben de zee, de zee die weet, de zee die zich voedt met het water
van alle tranen die ooit zijn gehuild...’

Darm

Maar gevaarlijker nog dan steen en water
Is wat we daar voor ons zien, en achter ons en naast ons en overal
om ons heen
Daar zijn ze
De mensen

Oswald

Het menselijke samenleven
Alles wat wij niet begrijpen willen
Alles wat gesprek moet heten
Het komt beangstigend dichtbij

Darm

De mensen
Gesprekken over het weer en over wat je in winkels kunt kopen

Oswald

De mensen
Soms lachen ze.... zo, dat je hun tanden kunt zien

Darm

Ze zijn... ze zijn te...-

Oswald

Te lichamelijk zijn ze
Te echt en ze komen te dichtbij

Darm

En altijd is er het reële gevaar dat ze iets tegen je gaan zeggen

Oswald

'Geef me een arm, broer,' heb ik toen gedacht
'Ik heb je ondersteuning nodig'
En jij hebt die gedachte opgevangen - jij wist dat ik 'm dacht, dat
weet ik zeker
En toch deed je niet wat ik vroeg

Darm

't Is tegen de conventie
En die is heel belangrijk, wanneer je op plekken bent als Wijk aan
Zee

Oswald

Verbeten verder wandelend wisten we niet meer waar we kijken
moesten
Dus keken we maar naar de hemel
Maar juist op dat moment verscheen daar een eenmotorige
vliegtuig
Zo'n tuig waarmee reclame wordt gemaakt
En wat lazen we op het wapperende dundoek dat aan de staart was
vastgemaakt

Darm

We lazen

Oswald

'God ziet alles,'
Dat was wat er stond
'God ziet alles, dus ook dit'

Darm
En toen pas moest ik huilen

Darm
Je familie kun je niet kiezen, zeggen ze soms, de mensen van wie ik
in het openbaar vervoer de gesprekken aan moet horen
Familie is verwantschap en dat wordt allemaal door de
voortplanting en door het lot voor je bepaald
Zeggen ze
Ze zeggen zoveel
Ze zeggen veel en ze weten weinig
Ik hoef me er niets van aan te trekken
Ik houd gewoon vast aan wat wij ooit hebben besloten, Oswald en
ik
We hebben elkaar als broers gevonden
Afspraak is afspraak
Noodzaak is noodzaak
We delen de zwaarte van de wereld
Zoals een been een ander been nodig heeft om te kunnen lopen
Zoals op elke hondenkop twee oren staan – en die oren horen bij
elkaar
Zo kan Darm niet zonder Oswald

Oswald
OK, Darm
Dat heb je mooi onder woorden gebracht
Dat is precies wat ik ook denk
Wat ik ook zeg
Wat ik ook had willen zeggen
The Brotherhood of... eh... of iets

Darm
Hoe laat kom je terug?

Oswald
Ik wist niet dat ik weg zou gaan

Darm
Kom op, Oswald
Dat weet je heel goed

Het is vandaag toch ma, woe of vrij?
Dat zijn jouw dagen – dan ben jij de biel en dat is al zo lang de
regel
Je weet het en ik weet dat je het weet
Op mawoevrij ga jij het Glazen Hoofdkantoor van de Algemene
Raad van Toezicht schoonmaken
En op didoza ben ik de biel, dus dan ga ik
Op zo blijven we dan lekker in bed liggen, met een fles Rivella en
een cryptogrammenboekje, om bij te komen en om alles te vergeten
Wie de biel is gaat werken
Zet zijn tanden erin
Die duikt in de maatschappelijkheid en trotseert alle weerstand
En neemt op de terugweg de noodzakelijke kruidenierswaren,
slagerijproducten en drogisterijartikelen mee
Elke dag gaat dat zo, Oswald
En elke dag moet ik je aan het systeem herinneren
Net zo als ik elke dag vol onrust afwacht of je wel weer
ongeschonden terugkeert uit die sociale woestenij

Oswald

Om de dag, niet elke dag
Want op die andere dagen leg ik hetzelfde aan jou uit
Maar – weet je –
Ik weet het niet
Ik bedoel – ik weet het wel

Darm

Ja - ik weet wat je nu gaat zeggen - en ik heb het ook

Oswald

Altijd maar die regelmaat
Altijd maar de biel zijn en dan weer niet de biel
Wat ben ik nu eigenlijk?

Darm

Ik heb dat ook, dat zeg ik je
We zullen het er nog wel eens over hebben
Maar nu moet je gaan, want anders kom je te laat – de tijd beweegt
snel, vandaag
Jij gaat weg en ik blijf hier en ik heb het een en ander te
overpeinzen
Er zit iets in mijn hoofd, een soort gedachte die al bijna vorm
begint te krijgen

Als je straks terugkomt koop dan een bloknoot voor me en een
potlood HB

Want wat ik onthouden wil, dat ga ik opschrijven, voortaan
Er zit een boek in mij verborgen, dat voel ik, een levensboek
Ik moet het alleen nog schrijven
'Het kleine boek van de grote gedachten'

Darm

Ben je daar alweer?

Ik was er nog niet aan toegekomen om je te missen

Oswald

Ik heb het gelinieerde papier meegenomen waarom je gevraagd had
en ook een schrijfflood
Hoe gaat het met je gedachten?

Darm

Ik ben nog in de contourfase

Ken je dat? Ja, dat ken je

Dat wat je denkt nog geen vorm heeft

Nog geen woorden

Het zweeft, heel mooi en heel ijl en je kunt er nog geen vat op
krijgen

Geestelijke vlinders

De oersoep van het weten

Wat eten we vanavond?

Oswald

Ik heb vanochtend vroeg gedroogde knollen in de week gezet
Maar ik ben te moe om ze te koken

Darm

Hoe was de wereld?

Oswald

Onbegrijpelijk, zoals altijd

Je kunt maar het beste stug doorlopen

Je blik strak voor je uit

Met niets iets te maken willen hebben

Betrokkenheid is zwakte

Staar in de richting van het met zwerfvuil en onbenoembare
ongerechtigheden bezoedelde straatoppervlak
Concentreer je op die grijze tegels – die vertellen een waar verhaal
over orde en zekerheid
Volg een strikt regelmatig patroon en houd je tempo vast

Darm

Want als je eenmaal aarzelt
Als je eenmaal weifelt of twijfelt, als je je af laat leiden en op het
menselijk gedrag begint te letten
Dan... -

Oswald

Dan... -
Nou ja, dan wat, dat weet ik niet, maar je begrijpt wat ik bedoel

Darm

Ik heb het niet zo op knollen
Kunnen we geen Pizza Pescatore laten bezorgen?

Oswald

Die pizza's van zo'n brommer zijn meestal lauw en duurder dan
wat ze waard zijn
En bovendien – ik kan het niet
Ik kan het niet meer aan, vandaag
Ik breng het niet op om ook nog tegen zo'n helm te moeten praten
die dan hier in het halletje staat

Darm

Jij moet het doen
Jij bent de biel

Oswald

Ik begrijp je wel, maar... -

Darm

En ik begrijp jou wel, maar... -

Oswald

Maar... -

Darm

Maar wat dan ... -

Oswald

OK

Geen Pescatore, dus

Dan zet ik toch die knollenpan maar op het vuur

We hebben nog wat zout en een flesje Maggi

Daarmee krijgen we ze wel op smaak

Darm

Morgen moet ik weer

Oswald

Maar overmorgen hoef je niet

Oswald

Als ik alleen ben

Dan mis ik iets

Als ik alleen ben

Dan denk ik maar de helft van wat ik eigenlijk zou willen denken

De andere helft moet komen uit het hoofd van Darm

Zo werkt dat bij ons

Als ik alleen ben

Een verkeerslicht dat op oranje blijft staan

Een mop vertellen maar je bent het einde vergeten

Alleen is onvoltooid en onvolledig

Als ik alleen ben

Nee, dat gaat niet

Daarom is het goed dat Darm er is

Dat hij straks weer terug komt

Darm, dat is zekerheid

Misschien is hij naar de winkels geweest

Heeft hij pijnstillers en pleisters meegenomen, omdat je nooit weet
waar het goed voor is

Of een krant van gisteren, die hij ergens voor de helft van de
oorspronkelijke prijs heeft kunnen krijgen

Ik houd van advertenties en van weersvoorspellingen die nooit zijn
uitgekomen en dat weet hij

Straks... -

't Is allemaal moeilijk uit te leggen, dat besef ik wel

't Is allemaal heel simpel, dat begrijp ik ook

Ieder mens heeft iemand nodig

Iemand anders
Ik heb Darm en we gaan er... -
We gaan ervoor
We gaan er samen tegen aan, als harde kerels die het leven recht in
zijn bloeddorlopen ogen durven te kijken
Alles is goed omdat het is zoals het is
Onveranderlijkheid is mooi, is sterk, is hard, is waar
Alles is goed
Zou goed zijn
Als er maar niet dat ene was
Dat ene, dat Darm niet van me weet
Hij zou het niet begrijpen
Het zijn de woorden
De woede-woorden die soms komen in mijn hoofd
Meestal als ik de biel ben, en als ik rustig en zonder gedachten mijn
werk zou willen doen
Dan
Ik weet niet waarvandaan ze komen, maar ze dienen zich aan en ze
zijn er en ik moet ze blijven herhalen want dat willen ze van mij
Ze zijn er en ze blijven er, al heb ik nergens om gevraagd

IJzerpaleizen
Dodenreizen
Kom mee, naar Polen
In de wind draait de molen
Snijdt de kou in het land
Bijt de hond in het zand
Rent daar huilend een kind
Door de sneeuwstorm verblind

Dat is er en daar moet ik iets mee doen
't Is me vreemd en toch houd ik ervan
't Komt uit een donkere hoek van mijn denken
Darm wil ik erbuiten houden
Darm zou het niet begrijpen
Darm hoeft het niet te weten
Ik heb het er met hem niet over

Darm

De biel
Godverdomme

Ik wil de biel niet meer zijn
Het kost me zoveel ellende
Ik word elke keer opnieuw geslagen door de gesel van de grote stad
Het leven likt aan me met zijn lauwe tong
Dat wil ik niet
Daar kan ik niet tegen, ik met mijn gevoeligheid
Ik doe het niet meer
Ik ga niet meer

Oswald

O, jee
OK
Het is weer gebeurd, dus
Ik weet het al en ik zie het al
Je liep door de gangen van het Glazen Hoofdkantoor met je mop en
je emmer... -

Darm

Ze horen weg te zijn, die mensen
Óf zij werken, óf wij doen de natte reiniging, maar niet allebei
tegelijk

Oswald

Je denkt dat je alleen bent

Darm

En omdat ik alleen ben durf ik het aan
Ik kijk om me heen, want ik wil, ondanks mijn afkeer

Oswald

Toch wel eens weten wat er zo allemaal ligt, op zo'n bureau van
een mens in een kantoor

Darm

Dus mijn blik gaat langzaam omhoog, ik ziet dat grijze werkblad
met daarop een strooisel van verbogen paperclips en een groen
mapje met zo'n geel stickertje eraan gehecht
En ook ligt daar een krant, de Telegraaf van eergisteren
Ik denk nog: die neem ik mee voor Oswald, straks

Oswald

En naast dat onafhankelijke ochtendblad ligt een dubbele bruine
boterham waar één hap uit is genomen en dan – dan gebeurt het –

dan pakt een hand met flamingo-rose gelakte nagels die boterham
op... die hand... je blik moet nog hoger gaan... die pols... dat
dunne gouden armbandje... en... - en... -

Ja hoor

Het is weer zover

Darm

Een vrouw

Ik had me voorgenomen om het nooit meer te doen, maar ik heb
weer naar een vrouw gekeken

Oswald

En vrouwen... -

Darm

Vrouwen zijn altijd mooi

Zo week en zo sterk

Vrouwen zijn bergen, gemaakt van het zachtste gesteente

Vrouwen brengen je in verwarring

Dat gebeurt me steeds weer als ik de biel ben

Ik laat me op onbeheersbare gedachten brengen

Oswald

Dus je was verlamd en je hebt alles losgelaten

Darm

Mijn emmer, mijn mop en de spuitbus Happy Office Daily Clean -
alles staat er nog net zo, want ik kon het niet meer aan

Oswald

Geeft niet, broer - dat vind ik dan morgen allemaal wel weer

Maar dat was wel een heel verkeerde actie van je

Darm

Ik wil het niet, die innerlijke onrust

Oswald

Wij hebben ooit iets afgesproken, Darm

Er zou niets tussen komen, tussen ons

Wij zijn A

A staat voor onthouding

A staat voor 'niet'

Zoals in A-sociaal en A-politiek

A-aangetrokken tot wat voor idee of geslacht of verleiding dan ook
Een ijzeren ketting van onthechting, Darm
Een ketting die soms knelt maar ook kracht geeft

Darm

Denk je dat ik dat niet meer weet?
Tussen de zekerheid van broer en broer hoort niets te zitten

Oswald

Dus moet je je wapenen tegen de wereld
Zorg ervoor dat je niets ziet wat je zekerheid aantast
De werkelijkheid ondermijnt ons

Darm

Ja
Allemaal waar
Maar dan ben ik weer de biel en dan heb ik toch last van zwakte

Oswald

Nou, ja – gebeurd is gebeurd en daar doen we niets meer aan –
misschien gaat het vanzelf weer over
Ga maar vast je bed in, Darm
En nergens meer aan denken
Ik kom je zo dadelijk wel een ongeschild appeltje brengen

Darm

Wat Oswald niet weet
En wat hij ook niet hoeft te weten
Omdat hij het niet zou begrijpen
Omdat hij daarin toch anders is dan ik
Wat hij niet hoeft te weten
Is dat ik niet alleen naar haar gekeken heb, naar die blonde
bureauvrouw
Maar dat ik ook met haar heb gepraat
Ze had iets, iets dat maakte dat ik woorden wilde uitspreken
Ze vroeg – eigenlijk zonder iets te zeggen –
Alleen maar door me aan te kijken, vroeg ze me hoe het zat, met
mij
Toen heb ik alles verteld
Dat ik een broer heb die thuis op de spullen past

Een broer die ik al jaren ken
Een broer die soms woorden mompelt en denkt dat ik dat niet merk
En dat... -
Ik wist het niet meer, opeens
Alles wat ik zei was de koele waarheid
En toch kwam het me plotseling vreemd voor en heel eigenaardig
Ik bleef stil en ik keek en ik was in verwarring
Ze had haar dat glansde en ogen die als twee blauwe bloemen
bloeiden in het landschap van haar huid
Ik keek en ik zag hoe ze op stond en ze zei – dat waren haar eerste
woorden –
Ze zei ‘Ik begrijp je niet, maar dat maakt niet uit,’ en toen zei ze
nog ‘Misschien zie ik je over een tijdje nog eens’
Ik was aangedaan
Ik was tijdelijk verloren en voor geen strenge rede vatbaar
Dat zou Oswald nooit begrijpen
Dat zou Oswald nooit verdragen

Oswald

Wat niet

Darm

Niks niet
Ik had het nergens over
Ik mijmerde zo maar, free flow, zonder onderwerp

Oswald

Het klonk naar onrust

Darm

Zoals het is, zo zal het altijd blijven

Oswald

Waarom moet je dat nu zeggen?
Als het waar is wat je zegt, dan hoeft het niet te worden
uitgesproken
Ik merk bij jou toch iets van innerlijke onrust, Darm
Is er iets?
Een breuk in de brug die ons broerschap verbindt?
Een barst in de verbondenheid?

Darm

Een kink in de kabel, bedoel je?

Nee
Nee dat is niet zo
Dat hoeft niet zo te zijn
Als... -

Oswald

Zie je?
Dat bedoel ik
'Als'
Dat woord gebruikten we vroeger nooit

Darm

Kom – laten we een blik opentrekken
Ik heb de etiketten eraf gescheurd, dus wat we eten blijft een
verrassing
Wil je een glas kraanwater erbij?

Oswald

*Ze moeten dood
En hij doet het
Ze gaan dood
Want hij wil het
Ze zijn dood
En hij weet dat hij leeft*

*Pas als er gestorven wordt
Voelt hij het stromen van zijn bloed
Pas als de lijkstapel groeit
Kan hij genieten van zijn slagersmoed
Pas als de schroeilucht uit de schoorsteen blaast
Gaat het met hem opeens weer goed*

*Ze gaan dood
En hij doet het
Ze moeten dood
Want hij wil het
Hij maakt ze dood
Je ziet een glimlach rond zijn mond*

Godverdomme, wat is dat nou weer
Heb ik dat?
Ben ik dat?

Ze moeten dood...

Nee
Ik wil het niet

Darm

Hé, Oswald
Als je iets zegt moet je het zo hard doen dat ik het ook kan verstaan

Oswald

Ja
Nee
Ik zei niets
Of...- ik bedoel...-

Darm

Ik heb soms last, de laatste tijd
Last van dat ik de connectie niet meer voel
Dan denk ik iets zonder dat ik nog voel dat jij dat ook denkt
En dan denk ik... -

Oswald

Kloppen de afspraken nog wel?

Darm

Precies

Oswald

Aan mij ligt het niet

Darm

Dat hoef je niet te zeggen

Oswald

Aan mij ligt het niet

Darm

Dat denk je en het is een trieste, een armoedige gedachte
Het soort gedachte wat iedereen denkt
En wij – wij waren toch anders dan iedereen

Oswald

En dan vraag je je af

Darm

Jij weet het

Oswald

Je probeert je te herinneren hoe het begonnen is met ons

Darm

Een mooie geschiedenis
Daar zou je een boek over kunnen schrijven
Ga ik nog eens doen
'Het Grote Broerboek'

Oswald

't Was in een provinciestadje
Zo'n stadje waar nooit iets gebeurt
't Zou Geldrop of Geldermalsen geweest kunnen zijn

Darm

Of Groet, of Groesbeek of Grave beneden de Sluis
Zo'n plek waar de mensen geschrokken opkijken van hun breiwerk
of bouwsteiger wanneer in het najaar een blaadje van de oude iep
die op het plein voor de Nederlands Hervormde kerk staat zich
losmaakt van zijn tak en langzaam, langzaam naar de grond
dwarrelt

Oswald

In zo'n stadje heeft het zich voorgedaan
Dat een jongen die geen ouders meer wilde hebben zat te sippen in
een arbeidershuisje dat tegen de rivierdijk was gebouwd
Hij somberde wat en hij dacht aan donkere dingen

Darm

Hij dacht: 'Wat moet ik nou nog?'

Oswald

Hij zegt tegen zichzelf: ik ben geboren, en dat is dat
Ik heb leren lezen en ik kan eten met een vork en dat is ook iets

Darm

Maar verder heb ik geen vooruitzichten

Verder ben ik veroordeeld tot alles wat door anderen voor mij
bepaald is
Deze omgeving
Dit leven
Dit voor mij aangeharkte paadje, waar ik nooit iets zelf te zeggen
heb
Dat wil ik allemaal niet
Ik wil geen afhankelijkheid meer
Ik heb geen zin om zo maar met iedereen mee te lopen in het
systeem, want dat is iets voor bielen

Oswald

Maar

Darm

Maar wat dan?
Want helemaal in mijn eentje houd ik het ook niet uit

Oswald

Drie straten verder, op een huuretage boven een donker
fouriturenzaakje dat alleen op vrijdag en zaterdag was geopend
Zat een andere jongen zich af te vragen waarom zijn vrijgevochten
ouders zonodig met een rugzak en sandalen op wereldreis moesten,
en of het van een hecht familiegevoel getuigde dat ze in drie
maanden nog niet eens één ansichtkaart met een afbeelding van de
bosfruitoogst in Kenya of het sneeuwsmelten langs de hellingen
van de Himalaya hadden gestuurd

Darm

‘Wat moet ik nou nog?’ dacht ook deze jongen
‘Wat moet ik?’
Zij weg, dan ik ook weg
Zij vrij, dan ik geen gevangene meer van hun ideeën over hoe je
moet leven
En onafhankelijk van elkaar besloten ze allebei dat het goed was
om een stukje te gaan wandelen, omdat dat helpt bij het denken

Oswald

Beweging is verlichting
Beweging blaast de mist weg uit je hersenholte

Darm

En op het bankje tegenover de ingang van de Polikliniek voor
Ernstige Huidaandoeningen waar ze allebei even uit wilden rusten
van alle uitputting raakten ze op de een of andere manier in gesprek

Oswald

De een zei een enkel woord

Darm

Dat door de ander meteen werd begrepen

Oswald

Elementaire conversatie, meer was het niet
Maar het was genoeg

Darm

En toen hebben we voor het broerschap gekozen
Ouders zijn onbetrouwbaar en de maatschappij, dat is een vraag
waarop je niet eens moet proberen een antwoord te vinden
Maar helemaal alleen zijn, dat is onverdraaglijk
Daar waren we het bijna zwijgend over eens
Zonder banden, maar in verbondenheid zou je moeten leven

Oswald

Als broers

Darm

Als broers

Oswald

Zo dachten we, daar op dat bankje
Terwijl we keken naar een hoogbejaarde man die naast ons zat en
die de schilfers die van zijn roodgevlekte gezichtshuid vielen
verzamelde in een plastic boterhamzakje
Zo dachten we
Zo denken we nog steeds, toch?

Darm

Zo dachten we
Het was ons allebei duidelijk

Oswald

Met de kracht van de zon op een streeploos schone zomerochtend
straalde die zekerheid op ons in

Darm

Als je een broer hebt, dan heb je precies wat je hebben moet – niets
teveel en niets te weinig

Oswald

Waarom eigenlijk moeten we het daar nu over hebben?

Darm

Omdat alles eeuwig duurt
Totdat het ophoudt

Oswald

Darm is de biel, vandaag
Ik heb vanochtend vroeg schone kleren voor hem neergelegd
Ik heb een onbepaald aantal boterhammen voor hem besprenkeld
met slaolie en belegd met een plakje zure komkommer
Nu is hij weg
Nu pas ik op het huis
Alles is goed
Behalve dan dat er iets niet goed is
Donker gerommel, in mijn hoofd en om me heen
Kathedralen van het kwaad worden gebouwd...
Wat zei Darm nou?
'Het duurt zolang tot het ophoudt...'
De stof waaruit onze verbondenheid geweven is wordt steeds
dunner, steeds valer en versletener
Straks komt er een scheur in, ik weet dat het onvermijdelijk is
Ik wil niet dat het ophoudt
Ik kan het niet alleen
Alleen
Alleen voor alles moeten zorgen
Nee, dat kan ik nog niet
Ik wil dat het blijft zoals het is
Hij mag het niet doen
Hij mag niets veranderen aan hoe het is
Ik wil niet alleen gelaten worden
Niet alleen met mijn eigen denksels
Niet in mijn eentje tegen...- tegen al het andere
Ik heb laatst nog dingen in een krant gelezen

't Was een huis- aan huisblad waarin ze de twee winterwortelen
hadden verpakt die ik gekocht had om soep van te trekken
Ik lees die krant en ik weet niet wat ik er van denken moet
Al die berichten die ergens over gaan en al die foto's die van alles
laten zien
Het is allemaal zo actief
Zo alsof het niet goed is zoals het nu is
Die mensen, die elke dag werken en die de wereld willen
veranderen
De mensen met hun agitatie en hun rail-actiefkaart
Met hun koffers en hun folders en hun ideeën over ver weg en de
toekomst
Ik heb geen aansluiting
En Darm heeft dat ook, dat wil ik zeker blijven weten
Maar ondertussen brandt het in mijn hersens, als een koorts, een
woordenkoorts die langzaam steeds hoger opgloeit

*Het bloed en de wond
Ik snijd je tong uit je mond
Rood kleurt het gras
Ik trek je oog uit zijn kas*

*Heet is het ijzer, verblindend de gloed
Hiermee schroei ik de zool van je voet
Ik rasp je vlees weg
Ik breek je rug
Hang je op aan je haar
En dan hup, in de kalkput, niemand ziet je nog terug*

Darm moet het niet horen maar het wil gezegd worden
Darm zou denken... dat ik...
Dat ik het ben, dat ik zo ben en daar zou hij niet tegen kunnen en
dan zou het allemaal ophouden
Darm
Ik moet het er toch een keer met hem over hebben, misschien
Of...
Ik weet het niet...

Darm

Oswald
Wil jij het vandaag niet van me overnemen

Het is didoza, dat weet ik wel
Maar ik heb een dringend besef dat ik het vandaag niet aan kan

Oswald

Ik kan het ook niet
Ik heb pijn, vandaag
Een algemene lichaamspijn
Dat komt nog door gisteren

Darm

Als ik ga, dan loop ik weer het risico
Ik ben de meest kwetsbare van ons tweeën, dat weet je
Als ik hem weer zie, die hand met die nagels waar die vrouw met
die mond en die ogen aan vast zit... -

Oswald

Niet over beginnen
Als je erover gaat praten dan wek je het op

Darm

Ga jij dan
Dan ga ik morgen voor jou
Dan zal ik ondertussen van alles in huis doen
Ik ga de hele dag koffie malen, zodat we voor een half jaar
voorraad hebben
Ik ga een plan ontwikkelen om het een beetje anders in te richten,
hier, zodat we er weer zin in hebben om vanuit de beschutting van
ons bed de wonderlijke wereld om ons heen te verkennen
Ik ga van alles doen, om het een beetje OK en een beetje draaglijk
te maken

Oswald

Ik wil niet

Darm

Het hoort bij het broerschap dat je af en toe eens iets doet, voor
elkaar

Oswald

Het broerschap... -
Maar wat gebeurt er als ik haar dan per ongeluk zou zien, die
vrouw?

Darm

Gewoon niet doen
Gewoon niet kijken
Jouw A-positie is toch nog steeds in tact?
Ik heb nooit gemerkt dat jij ook... als het om vrouwen gaat...

Oswald

Ik heb ze nog altijd uit mijn leven weten te houden

Darm

Dus je gaat?
Voor mij?

Oswald

Ik heb mijn wind- en waterdichte jek al aan

Darm

Ga maar niet met de tram
Ga maar lopen
Kost tijd, spaart geld, helemaal goed

[Hij is alleen, nu]

Ik weet dat zij morgen werkt en niet vandaag
Ik weet dat ik haar zien zal
Ik weet niet wat ik wil
Ik weet niet hoe het verder moet
Het broerschap... Oswald weet het ook, dat weet ik
We weten het en we hebben het er toch niet over
Ik weet ook dat er iets wakker is geworden
Iets dat sterker is dan het broergevoel
Het groeit, maar ik ben er bang voor

Oswald

Normaal
Normaal
Zouden we niet moeten proberen om af en toe iets te doen dat ze
normaal noemen?
Normaal... volgens de normen van anderen... Misschien dat zoiets
die vloed in mijn hoofd kan temperen
Darm!

Darm
Niet zo schreeuwen
Ik ben net wakker
Of eigenlijk nog net niet
Je blaast mijn nachtgedachten weg
Een heel heldere droom had ik
Tegen mijn schedeldak dat als projectiewand fungeerde
Tekende zich een allesomvattend systeem af
Het Darminisme
Over hoe alles zit en hoe dat zo gekomen is

Oswald
Darm!

Darm
Ik luister toch?

Oswald
Ik had
Ik heb
Ik zit met een vraag
Zouden wij niet eens...

Darm
Iemand uit moeten nodigen?
Hier in huis?

Oswald
Iemand die bij ons op bezoek komt
Iemand die met ons converseert en die met ons iets consumeert
Is toch niet zo raar

Darm
Nee

Oswald
Niet raar?

Darm
Niet doen
Niet mogelijk

Oswald

*Verbrande aarde
Niets heeft nog waarde
Lichaam staat tegen de muur
't Is vroeg in de ochtend
Het uur van het vuur...*

Darm

Wat?

Oswald

Niets
Echt niet
Maar, eh...
Maar er komt dus niemand over de vloer, hier?

Darm

Nee
Het kan niet
Je weet toch ook wel dat wij niemand kennen
En al zouden we wel, dan nog
Het is niet goed
Het kan de dingen in beweging brengen
Het enige wat telt voor ons is evenwicht
Het evenwicht van jij en ik

Oswald

En jij
En ik

*Kracht overwint
Gezond overwint
Macht overwint
Vitaal overwint*

*Stalen schoenpunt
Weke hersens...-
Laarzen vertrappen
In de huizen wordt gehuiverd*

Staal overwint
Pijn overwint
Schrijf met de punt van je mes
Je naam in de huid van het huilende kind

Kracht overwint
Gezond overwint
Wie durft overwint

Darm

Oswald - wat is dat? Wat is het dat je zegt?
Oswald - jij bent mijn broer en ik kan niet langer doen alsof ik je woorden niet hoor
Wat jij zegt heeft nog maar weinig met het broergevoel te maken
Wij stonden toch voor de stilte en voor de onthouding?
Voor het nergens iets mee te maken willen hebben?
Maar jij...-

Oswald

Ik zei niets en het ging nergens over

Darm

Ik hoor je toch haarscherp mompelen

Oswald

Ja, nee
Nee, ja
Ik
Ik doe gewoon mijn mond open en dan komen er klanken uit

Darm

Negatieve klanken

Oswald

Dat hoeft jij je toch niet aan te trekken

Darm

Dat moet ik wel
Een nieuwe tijd breekt aan
Ik hoor je en je maakt me bang
We weten niet meer alles, van elkaar

Oswald

Volgens mij
Ben jij daarmee begonnen
Volgens mij
Heeft het iets te maken met

Darm

Nee
Wat je nu wil zeggen, dat ga je niet zeggen

Oswald

Met dat laatste kantoorincident
Sindsdien...-

Darm

Sindsdien ben ik niet veranderd

Oswald

Sindsdien is je A-status aangetast, ik voel het
Ik lig 's nachts niet meer lekker naast jou in ons gebroertebed
omdat ik aan alles merk dat jij naar iets verlangt
En dat maakt mij ook onrustig
Wat is dat, broer?

Darm

Wat je nu zei, dat heb je niet gezegd
Ik wil er niet op reageren
Omdat het

Oswald

Omdat het niet waar is?

Darm

Ik wil het er gewoon niet over hebben, dat is alles

Oswald

Dat is erg
Je zou iets kunnen zeggen maar je zegt het niet

Darm

Ik moet gaan
Het is mijn dag, vandaag

Oswald

Jij bent
Wij zijn
Ik weet het niet, Darm
Maar wat ik wel weet is dat er een wolk hangt boven ons wereldje
Het woelt en het warrelt en de worm vreet ons aan
Er komt een dag
Een donkere dag van droeve dadendrang en duistere dakloosheid
Een dag waarop we niet meer de biel willen zijn voor elkaar

Darm

Ik had het allemaal zo goed bedacht
Ik zou anders zijn
Ik en mijn broer – wij hoefden niet mee te doen en we zouden niet
wijken voor de verleiding
Verschanst in het fort van onze broer-existentie
Maar ik ben gebeten door een slang
Een blonde slang, een slang die er ook niets aan kan doen dat ze is
zoals ze is
Toen is er een scheiding gekomen
Ik wilde in mijn hoofd iets, maar mijn lichaam wilde opeens iets
heel anders
En dan is het lichaam toch de sterkste van die twee
Ik ben door elkaar geschud
Gebrainwasht
En nu heb ik nergens meer zin in
Niet meer in een broer
Niet meer in samen om de beurt biel zijn
Nu droom ik van haar
Van 's zondags samen wandelen in het gemeentepark
Zij loopt vlak naast me
Ik houd haar stevig vast, haar arm achter haar rug gedraaid
Ze kan nergens heen en als ze iets wil, dan vraagt ze het aan mij
Dat is veilig, zo wordt ze beschermd
Ze weet dat ik goed voor haar ben
Ze weet wat ik wil en ze doet wat ik zeg en alles is goed
Dat is pure harmonie
Een droom van een vrouw en van alles voor haar overhebben
Een droom, vermoed ik
Die duizend anderen ook al hebben gedroomd
Ik dreig iemand te worden die ik nooit had willen zijn

Anders dan de meesten? – niet meer
Onvoorwaardelijk met Oswald verbonden? – niet meer
Godverdomme
Hoe zeiden we dat vroeger
- Vroeger? het is nog maar zo kort geleden dat alles goed was -
Ik dacht iets en hij dacht de andere helft
Zo zeiden we dat, vroeger
Zo is het altijd geweest
Ik was iets samen met hem
Nu voltooi ik zelf mijn formuleringen
Nu weet ik wat ik wil
Maar wat ik zeg en wat ik wil
Is zo allerakeligst alledaags
't Kom allemaal door haar
Door haar, met haar stem van synthetisch fluweel
Door haar met haar dierlijke ogen
Godverdomme
Het gaat mis

Oswald

Vroeger gebeurde het af en toe
Maar nu regent het voortdurend woorden in mijn hoofd
De ene zin rijgt zich aan de andere
Een pindasnoer van klanken
't Is allemaal destructie, wat ik uitbraak
't Is allemaal niet wie ik ben en toch ben ik het
Het staat alles in de weg
Het vult mijn hoofd
Het maakt mijn gedachten overcompleteet
En Darm...
Darm komt daar niet aan te pas en dat doet me pijn
Wat goed was gaat verloren
Ik dacht iets en hij dacht de andere helft
Ik was iets samen met hem
Nu voltooi ik zelf mijn formuleringen
Maar wat ik zeg is helemaal niet wat ik zou willen zeggen
Darm, Darm
Ik verlies je
Ik zal een eenzame zanger zijn
Orpheus in de polder
En net zo blind als Elton John –

Of nee, die andere, hoe heet-ie, die ene met zo'n bril met van die
zwarte glazen
Ik ben fout, Darm
Ik heb geen zeggenschap meer over de brakke groeisels van mijn
geest
Darm – zo is het en jij weet het
Al zou ik willen dat je het niet wist

Darm
Als je vanavond terugkomt uit het Glazen Hoofdkantoor, Oswald
Neem dan op weg naar huis niet alleen de noodzakelijke
voedingssupplementen mee
Maar ook enig timmergereedschap en een paar plaatjes hout

Oswald
Het is zover?
Gaan we verbouwen?

Darm
Het huis moet zijn zoals het leven is
En dus: waar een scheiding optreedt wordt een wandje getimmerd

Oswald
Scheiding

Darm
Jij weet wat ik weet
We hebben het heel goed begrepen, allebei
Zoals het geweest is, zo kan het niet meer
We zijn als een hertengewei geweest, of weet ik veel als wat
Maar zo'n gewei groeit en vertakt zich en de twee helften komen
steeds meer uit elkaar te staan

Oswald
Qua broerzijn zijn we in iets terminaal terecht gekomen
't Komt allemaal

Darm
Door jou

Oswald

Door jou

Darm

Door jou en door mij

Oswald

't Komt door die vrouw, volgens mij

Darm

't Komt doordat jij dingen zegt die ik niet volgen kan
En die me met onbehagen hebben vervuld

Oswald

Zie je haar iedere keer weer, wanneer je haar werkkamer schrobt?

Darm

Niet zeggen

Ik wil het er met jou niet over hebben

Ja, ik geef het toe

Ik bedoel nee, ik weet het niet

Ik bedoel...

Ze blijft tegenwoordig op me wachten, na kantoortijd

Ik heb haar laatst in haar mantel geholpen, in het halletje naast de lift

't Was een soort cape, van witte angorawol

En bij die gelegenheid heeft zij me gezegd dat ik iets heb

Ik, Oswald

Ik heb iets

Oswald

Iets wat ik niet heb

Darm

Zij is een troost, Oswald

Een troost en een verzachting voor mijn biele dagen

Oswald

Vroeger had je niemand nodig

Niemand anders dan

Darm

Maar jij bent ook veranderd, en dat weet je

Ik schrik van die orakeltaal van jou

Oswald

Je weet dat de woorden zomaar komen
Dat ik er geen zeggenschap over heb

Darm

't Zijn druppels giftig water
En jij bent het vat waaruit ze lekken

Oswald

Je moet me geloven
Je moet me begrijpen
Ik kan er echt niets aan doen

Darm

Ik kan er niet tegen
Daar kan ik ook niets aan doen

Oswald

Wat wil je nu eigenlijk, met haar?

Darm

Niet dat
Niet wat jij zou kunnen denken
Hoewel...
Volgens mij denk jij zulke dingen niet
Bij jou slaapt het allemaal nog

Oswald

Wat wil je, met haar

Darm

Ik lag laatst wakker, in de stilte van de glanzend zwarte nacht
Naast me het zachte zuchten van jouw ademhaling
Jij sliep, met de rust van een dier dat geen geheugen of geweten
heeft

Oswald

Ik weet niet wat jij nog van mij begrijpt

Darm

Jij sliep, zei ik
En ik wist wat ik wilde

Ik bedacht dat zij, die wonderlijke blonde vrouw
Dat zij
Dat elke vrouw
Dat een vrouw zoiets bijzonders is en zoiets kostbaars
Je moet haar beschermen
Je verbergt haar in een kamer zonder ramen, hoog in het huis, waar
niemand haar kan vinden
Je geeft haar te eten en te drinken en dat zorg je dat de deur van die
kamer goed op slot gaat
De sleutel ligt 's nachts onder je kussen als je slaapt
Dat is liefde
Dat is zorgen voor een vrouw
Af en toe neem je haar mee naar buiten
Maar niet te vaak en nooit te lang
Ze mag zich niet vermoeien en teveel licht is slecht voor haar
Een vrouw
Het is verschrikkelijk om het toe te geven, Oswald
Maar ik ben toe aan een vrouw
Binnenkort ga ik iets zeggen, tegen haar
Ik ben nog niet te oud, echt niet
Er kan nog van alles gebeuren

Oswald

Het is goed
Het is waar
We moeten hier vertimmeren
Ik op mijn helft en jij op de jouwe
We lopen ieder onze drift achterna, ieder op zijn eigen territorium -
en niemand die er last van heeft
Het is allemaal goed, Darm, en waar
Maar ik moet er nog aan wennen

*Ben je mijn vijand
Dan krijg je een dreun
Ben je mijn vriend
Dan krijg je er twee*

*Geef je me alles
Dan pak ik het aan
En wat je nog meer hebt
Dat pak ik erbij*

Verwacht je mijn hulp

*Dan laat ik je alleen
Verwacht je mijn bijstand
Dan wacht je vergeefs*

*Probeer je te lopen
Dan houd ik je tegen
En als je blijft zitten
Dan duw ik je hier weg*

*Je hecht aan het leven
Maar om de hoek staat de dood
Je had allerlei plannen
Maar je rolt in je graf*

Ik begin er aan te wennen, Darm
Misschien heb je gelijk
Misschien is de afstand tussen wat ik zeg en wie ik ben
Toch minder groot dan ik altijd gedacht heb

Darm

Ga nou maar
En vergeet dat hout niet en die spijkers

Darm/Oswald

[elkaar onregelmatig afwisselend]

Ik ben bang

Voor mijn handen - ze zijn wit en ze zijn sterk en ze zullen doen
wat ze willen doen zonder dat ik ze kan tegenhouden

Ik ben bang

Voor de stad en voor de stemmen

Ik ben bang

Voor de stilte

Ik ben bang

Voor de woorden

Ik ben bang

Voor wat ik zie

Ik ben bang

Voor wat ik niet zie maar bedenk

Ik ben bang

Omdat er niemand anders is

Ik ben bang

Voor het zwijgen van de muren om me heen

Ik ben bang

Voor een donker dier waarover ik gedroomd heb

Ik ben bang

Voor wat iemand ooit over mij heeft gedacht

Ik ben bang

Voor dingen die ik me niet meer herinneren kan – maar ik weet dat ze gebeurd zijn

Ik ben bang

Voor de stemmen van de kinderen

Ik ben bang

Voor het licht en voor de harde lucht

Ik ben bang

Voor wat ik zeggen zou als ik niet heel goed wist dat ik het niet moet zeggen

Ik ben bang

Voor het bloed dat door mijn lichaam stroomt

Ik ben bang

Als ik op een plek kom waar ik nooit eerder ben geweest

Ik ben bang

Voor de stem in mijn hoofd – de stem vol verwijten, de stem van iemand die gestorven is

Ik ben bang

In een straat die ik dacht te kennen maar waar opeens alles anders is

Ik ben bang

Voor de dag die zal komen, de dag waarop ik van alles de schuld zal krijgen

Ik ben bang

Voor de vroege ochtend van een werkdag, wanneer de straten vol mensen zijn die allemaal iets moeten en iets willen – ik als enige blijf waar ik ben, in mijn stilte, omdat van mij door niemand iets verlangd wordt

Ik ben bang

Voor het gelakte metaal van een auto waarin ik mezelf zie weerspiegeld – ik wil dat beeld ontkennen maar ik weet dat dat niet kan

Ik ben bang

Voor een wolk die zo laag hangt dat je hem bijna aan kunt raken

Ik ben bang

Voor het water dat in zijn diepte een waarheid verbergt

Ik ben bang

Voor jou – die ik als enige dacht te kennen

Ik ben bang

Darm

We hadden het gehad
De broertijd was voorbij

Oswald

We leefden voortaan in onze *chambres séparées*

Darm

Eén was twee geworden

Oswald

Twee maal één

Darm

Wie was er nu nog
Om mijn gedachten af te maken wanneer die ergens middenin
ophielden

Oswald

Niemand
Er was geen gesprek meer

Darm

Maar alleen ging het ook niet
Als je ooit de helft bent geweest van iets
Dan houd je, eenmaal alleen, onvermijdelijk, iets van een
kreukelige misfit
En de mensen die je tegenkomt, dat zijn net honden
Feilloos detecteren ze angst en zwakte

Oswald

We leefden voortaan
Gebutst en gekwetst en met een steeds hardere, steeds dikkere huid
We leefden, net als ieder ander, helemaal voor eigen rekening

Oswald

Dat duurde dagen en weken

Darm

Maanden en jaren heeft het geduurd

Oswald

En op een dag zijn we allebei een wandeling gaan maken
Onafhankelijk van elkaar kwamen we ergens terecht op een
hardstenen bankje, waar we even uit wilden rusten en nadenken
over de stand van de dingen

Darm

Zo'n plantsoenbank, koud in de schrale voorjaarslucht – het deed
ons aan iets denken maar we wisten niet aan wat

Oswald

En toen
Toen wilde ik het weten

Darm

Toen raakten we, bijna zonder iets te zeggen, in gesprek

Oswald

Wat doe jij nu, Darm?
Hoe houd jij je staande in de maatschappij?

Darm

Ploeteren en proberen
Ik poog het vol te houden
Ik ga gewoon, net als vroeger, op mijn vaste dagen naar het kantoor
En op die andere...
Blijf ik thuis
Ik probeer natuurlijk niet aan jou te denken
Ik oefen me in het helemaal niet denken
De blanco status van de ziel
Ik heb mijn potlood nog
Ik inventariseer ideeën voor mijn boek
'De Diepe Darm', zo moet het gaan heten

Omdat het gaat over levenservaring
Maar ik schiet er nog niet erg mee op
Woorden op papier zetten
Het blijft voor mij toch zoïets als zeepbellen vast willen spijkeren

Oswald

En die
Ik wil het er niet over hebben
Maar die...-
Die vrouw
Ooit
Die witte woldraagster?
Hoe...?

Darm

Het is al lang geleden, maar ik weet nog hoe het is gegaan
Ik weet nog hoe die steeg is doodgelopen
Die vrouw – ik had haar flink geïdealiseerd
Ik zag helemaal voor me hoe we samen zouden leven
Hecht verbonden, als hondenbezitter en huisdier
Maar onvermijdelijk leerde ik haar beter kennen
Ze bleek Irma te heten
Toen ik dat eenmaal wist wist ik ook dat dit een gedoemde
verhouding zou zijn
Irma
Op een dag zijn we samen iets gaan eten, in een cafetaria
Dat was haar idee
Ik weet het niet – ik kan dat niet goed uitleggen
Maar toen ik haar zo bezig zag met die bamischijf
Dat trage gekauw
En dan zie je haar slikken en je stelt je voor hoe zo'n hap zijn weg
gaat door zo'n lichaam
Toen kreeg ik last van weerzin
Toen wilde ik haar hoeder niet meer zijn
Begrijp jij dat, Oswald?
Later op de avond wilde ze aan me zitten – of in elk geval was ik
bang dat ze dat misschien zou kunnen willen
Ze zei weer dat ik iets had, iets van een ongezadeld paard en dat zij
mijn temmer en mijn ruiters wilde zijn
Ze woonde bij haar moeder, zei ze
Die was gehandicapt en ze zat in een karretje maar ze hoorde altijd
alles
Dus of we niet naar mijn huis konden gaan

Oswald

Nee
Dat kan niet
Dat kan nooit

Darm

Nee
Dat kan niet, zei ik
Vanwege mijn ex-broer, legde ik uit
Oswald heeft liever niet dat ik aan mijn kant van de houten
beschutting mensen ontvang, dat weet ik gewoon
Toen ik dat gezegd had moest ze opeens de laatste tram nog halen
Die man van de snackbar had de frituur al uitgezet, dus wat dat
betreft kwam het wel goed uit
Een paar dagen later was haar kamer op het Hoofdkantoor ontruimd
Sindsdien kan ik het allemaal weer goed beheersen
Ik kijk niet meer
En jij
En hoe gaat het

Oswald

Met de woorden?
Die komen niet meer
Sinds ik zo rustig alleen leef
Rommelt er niets meer in mijn geest
De bruinrode storm is gaan liggen
Ik spuug geen zinnen meer uit en ik denk dat het beter is
Gewoon zijn is ook een verdienste
Gewoon - zo dof en verdoofd als iedereen
Dom en bedrukt en druilerig en beduimeld...
Je kunt er goed mee leven

Darm

Bij mij komt de vraag op

Oswald

De vraag of, nu de dingen zijn zoals ze zijn

Darm

Of het nog ongedaan kan worden gemaakt

Oswald

Of we niet toch

Darm

Of we niet weer

Oswald

Of we niet toch en niet weer
Als twee paddestoelen, samen in de mergelgrot

Darm

Of we samen, als broers
Jij op mawoevrij en ik op didoza
En verder alles rustig, alles stil, zoals het hoort
Kan dat niet nog eens, en weer
Dat vraag ik, en...-

Oswald

En het antwoord

Darm

Moet nee zijn
Dat weet ik wel

Oswald

Dat weten we allebei heel goed

Darm

Wat voorbij is kan niet worden teruggehaald

Oswald

Dus blijven we voortaan

Darm

Ieder op zijn eigen helft

Oswald

En ieder op die eigen helft moeten we de rust bewaren, omdat het
anders mis gaat
Moeten we A zien te blijven
A-aangetrokken tot het andere

Darm

Ons nergens meer aan hechten
Zelfs niet aan elkaar

Darm

Ons hoeden voor gedachten
Want in woorden schuilt gevaar

Oswald

Een broer een broer – maar het is tijdelijk

Darm

Het enige dat blijft, scherp zichtbaar in dit licht, is het besef

Oswald

Dat ik jou niet kan zijn en dat jij een ander bent dan ik
